धरणीमवतीर्येत्यनेनाकाशमार्गेणाष्टावक्रोगच्छतीतिगम्यते ॥५५॥५६॥५७॥५८॥५९॥६०॥६१॥६२॥६३॥६४॥ ६५॥६६॥६७॥ सप्तइतरदिग्देवताः॥६८॥६९॥७०॥ उत्तराधिष्ठात्रीतुदेवतामु

प्रदक्षिणं तथा चक्रे प्रयतः शिरसानतः॥ धरणीमवतीर्याथ पूतात्मासौ तदाभवत्॥५५॥ स तं प्रदक्षिणं कृत्वा त्रिः शैलं चोत्तरामुखः॥ समेन भूमिभागेन ययौ प्रीतिपुरस्कृतः॥५६॥ ततोपरं वनोद्देशं रमणीयमपश्यत॥ सर्वर्तुभिर्मूलफलैः पक्षिभिश्च समन्वितैः॥५७॥ रमणीयैर्वनोद्देशैस्तत्र तत्र विभूषितं॥ तत्राश्रमपदं दिव्यं ददर्श भगवानथ॥५८॥ शैलांश्च विविधाकारान्कांचनान्रत्नभूषितान्॥ मणिभूमौ निविष्टाश्च पुष्करिण्यस्तथैव च॥५९॥ अन्यान्यपि रम्याणि पश्यतः सुबहून्यथ॥ भृशं तस्य मनो रेमे महर्षेर्भावितात्मनः॥६०॥ स तत्र कांचनं दिव्यं सर्वरत्नमयं गृहं॥ ददर्शाद्भुतसंकाशं धनदस्य गृहाद्वरं॥६१॥ महांतो यत्र विविधा मणिकांचनपर्वताः॥ विमानानि च रम्याणि रत्नानि विविधानि च॥६२॥ मंदारपुष्पैः संकीर्णां तथा मंदाकिनीं नदीं॥ स्वयंप्रभाश्च मणयो वज्रैर्भूमिश्च भूषिता॥६३॥ नानाविधैश्च भवनैर्विचित्रमणितोरणैः॥ मुक्ताजालविनिक्षिप्तैर्मणिरत्नविभूषितैः॥६४॥ मनोदृष्टिहरैरम्यैः सर्वतः संवृतं शुभैः॥ ऋषिभिश्चावृतं तत्र आश्रमं तं मनोहरं॥६५॥ ततस्तस्याभवच्चिंता कुत्र वासो भवेदिति॥ अथ द्वारं समभितो गत्वा स्थित्वा ततोब्रवीत्॥६६॥ अतिथिं समनुप्राप्तमभिजानंतु यत्र वै॥ अथ कन्याः परिवृता गृहात्तस्माद्विनिर्गताः॥६७॥ नानारूपाः सप्त विभो कन्याः सर्वा मनोहराः॥ यां यामपश्यत्कन्यां वै सा सा तस्य मनोऽहरत्॥६८॥ न च शक्तो वारयितुं मनोस्याथावसीदति॥ ततो धृतिः समुत्पन्ना तस्य विप्रस्य धीमतः॥६९॥ अथ तं प्रमदाः प्राहुर्भगवान्प्रविशत्विति॥ स च तासां सुरूपाणां तस्यैव भवनस्य हि॥७०॥ कौतूहलं समाविष्टः प्रविवेश गृहं द्विजः॥ तत्रापश्यज्जरायुक्तामरजोंबरधारिणीं॥७१॥ वृद्धां पर्यंकमासीनां सर्वाभरणभूषितां॥ स्वस्तीति तेन चैवोक्ता सा स्त्री प्रत्यवदत्तदा॥७२॥ प्रत्युत्थाय च तं विप्रमास्यतामित्युवाच ह॥ अष्टावक्र उवाच सर्वाः स्वानालयान्यांतु एकामामुपतिष्ठतु॥७३॥ प्रज्ञाताया प्रशांताया शेषा गच्छंतु च्छंदतः॥ ततः प्रदक्षणीकृत्य कन्यास्तास्तमृषिं तदा॥७४॥ निश्चक्रमुर्गृहात्तस्मात्सा वृद्धाथ व्यतिष्ठत॥ अथ तां संविशन्प्राह शयने भास्वरे तदा॥७५॥ त्वयापि सुप्यतां भद्रे रजनी ह्यतिवर्तते॥ संलापात्तेन विप्रेण तथा सा तत्र भाषिता॥७६॥ द्वितीये शयने दिव्ये संविवेश महाप्रभे॥ अथ सा वेपमानांगी निमित्तं शीतजं तदा॥७७॥

ख्याऽष्टमी सैव जरायुक्ता॥७१॥७२॥७३॥ प्रज्ञाता अत्यंतं ज्ञानवती प्रशांता निर्जितचित्ता॥७४॥७५॥७६॥ अथेति अतिवृद्धाया अपि स्त्रियइयं गतिः किमु वक्तव्यं युवत्या अधैर्यमिति॥७७॥

Digitized by Google